

Оригінал-макети розроблені у комп'ютерній лабораторії кафедри соціальної та практичної психології.

Віддруковано у поліграфічному центрі ЖДПУ імені Івана Франка

Також читайте в Інтернеті за адресою: www.zsru.edu.ua (на сторінці кафедри соціальної та практичної психології)

Головний редактор – Кереселідзе Тетяна

ШКІЛКА

№ 10
1 грудня
2003 року

Шкілка (сад.) – розсадник для сіянців дичок, які підлягають щепленню, тобто окультуренню.

*Наказом ректора ЖДПУ №211
28 серпня 2003 року було створено*

Соціально- психологічний факультет

Вітаємо всіх викладачів і студентів з цією знаменною
датою

Сьогодні в номері

*Інтерв'ю з ректором ЖДПУ,
професором Саухом Петром
Юрісовичем та деканом соціально-
психологічного факультету
Олександром Леонідовичем
Музикрю* Сторінка 2

*З витоків історії
Історія створення факультету,
досягнення і розвиток,
„Факультет. Минуле та
майбутнє“.* Сторінка 3

*Студенти соціально-
психологічного факультету
на фестивалі
першокурсників.
„Наші на сцені“.* Сторінка 4

СЬОМІЙ ФАКУЛЬТЕТ

“Перша ластівка”

– Тривалий час у нашому суспільстві психологію вважали другорядною наукою. І нарешті поступово закладається нове бачення та розуміння психології. Для багатьох стало несподіванкою, що на спеціальність „Практична психологія. Соціальна педагогіка” був конкурс 14 осіб на державне місце – найбільший конкурс в університеті.

Шановний Петре Юрійовичу, Ви як людина, яка багато подорожує і мала можливість перейняти досвід закордонних вузів, як можете прокоментувати цей факт?

– Коли я прийшов в університет, то з самого початку мріяв про те, щоб у нас був психологічний факультет, окремий, і, як бачите, це здійснилося – ми його маємо.

Будь-який вчитель повинен мати психологічну

підготовку, і ми будемо над цим працювати. Перспектива у соціально-психологічного факультету величезна. Про це говорить великий конкурс. І я вірю, наступного року набір буде ще більший. При такій конкуренції відбувається якісний відбір студентів: вступають сильніші, кращі з найкращих. Цей факт відкриває факультету великі перспективи у майбутнє.

– Університет відсвяткував свій черговий день народження. Пройшов день самоврядування, студенти взяли керівництво у свої руки. Але, на жаль, ми ще мало розуміємо, що це таке. Як, на вашу думку, повинні відбуватися ці процеси?

– Політика, яка проводиться в університеті, має бути відкритою як для викладачів, так і для студентів. Помітним є те, що життя студентів нецікаве. Чому? А тому, що студенти не беруть участі у житті університету, їм нав'язують свою думку старші – вічний конфлікт поколінь. Слід зламати цей механізм, а для цього потрібна співпраця. Студентське самоврядування має діяти не лише на папері. Студенти повинні впливати на всі процеси, які відбуваються в житті університету, організувати своє дозвілля. Вчитися важко, але навчання має бути задоволенням, і великою мірою це залежить як від викладачів, так і від студентів.

– Петре Юрійовичу, Ви колись були студентом, маєте великий життєвий досвід. Відкрийте нам, першокурсникам, секрет вдалого навчання і складання сесій?

– Все береться дисципліною і організованістю праці. Від того, що закладено на першому курсі, буде результат на п'ятому. Головне – боротися. Мій улюблений вислів: „Той, хто бореться, може програти, а той, хто не бореться, – вже програв”. Життя – це боротьба, незалежно від напрямку, але залежно від шляху, який ви обрали. Ви обрали гарний шлях – отримати освіту. А освіта – це можливість бути вільним.

– Першими бути важко, але почесно. Починати будувати з нуля нелегко, але дружній колектив є запорукою вдалого будівництва. Петре Юрійовичу, що Ви можете побажати нам, початківцям у цій справі?

– По-перше, впевненості. Віри в те, що від нового факультету залежить успіх нашого університету. Пам'ятайте, що соціально-психологічний факультет є нашою першою ластівкою на шляху до класичного університету.

– Дякуємо Вам за інтерв'ю і добрі побажання.

„Початок нових традицій”

Завжди важко починати з початку: брати „ніщо” і робити з нього „щось”, закладати підвалини того, що озветься лише через десятиріччя. Олександр Леонідович Музика – людина, яка без страху перед важкою роботою почала прокладати новий шлях. І ось ми в кабінеті декана: звична робоча обстановка, нічого зайвого. Він завжди на своєму місці, завжди в роботі і хорошому настрої. Політика проста і всім зрозуміла: „Найкраще або ніяк”. Тому давайте запитаємо декана про перспективи нашого факультету.

– Велось багато дискусій про завдання та назву факультету. Але все керівництво погодилося, що саме цей факультет має розвивати соціально-психологічні спеціальності. Всі розуміють, що спеціальність „Практична психологія. Соціальна педагогіка” потрібна та престижна, і нам вдалося це довести. За підтримки ректорату ми будемо відкривати нові спеціальності. В найближчій перспективі – медична психологія.

Хочу відзначити роботу всіх кафедр факультету. Насамперед кафедри соціальної педагогіки і педагогічної майстерності. Доцент Н.А.Сейко і її колектив встановив тісні зв'язки з соціальними службами Житомирщини, залучають студентів до реальних соціальних проектів. Доцент С.М.Коляденко очолює студентську соціальну службу для молоді, яка вже здобула визнання студентів. Активно працюють на факультеті колективи кафедри економічних дисциплін (завідувач С.В.Обіход) та загальної і вікової психології (завідувач – доцент С.В.Дмитрієва).

Сьогодні на факультеті працюють відомі вчені — академік АПН України, професор Моляко В.О., професори Титаренко Т.М., Забродцький М.М. Кращі випускники а також викладачі нашого вузу навчаються в аспірантурі кафедри соціальної та практичної психології.

Нові умови життя ставлять перед нами виклик. Ми цей виклик приймаємо разом!

Записала Тетяна Кереселідзе

Факультет. минуле та майбутнє

В час, коли українське суспільство почало формувати національну свідомість та нормативно-ціннісний базис, психологію та соціологію вважають найперспективнішими і найпрестижнішими науками. І ось результат: протягом двох місяців у Житомирському державному педагогічному університеті імені Івана

Франка існує новий соціально-психологічний факультет.

Ідея створення нового факультету в ЖДПУ існувала уже давно, тому 28 серпня 2003 року було підписано наказ про створення соціально-психологічного факультету і призначення деканом кандидата психологічних наук, доцента Олександра Леонідовича Музику. На базі факультету діють такі спеціальності: „Практична психологія. Соціальна педагогіка”, „Менеджмент організацій”, „Соціальна педагогіка. Музика” та „Соціальна педагогіка. Дошкільне виховання”.

До складу факультету увійшли кафедри соціальної та практичної психології, соціальної педагогіки і педагогічної майстерності, кафедра економічних дисциплін та загальної, вікової і педагогічної психології.

Третина дисциплін, які викладаються на факультеті – психологічні, тому базою факультету можна вважати кафедру соціальної та практичної психології, яка також є молодшою, адже

створено її 2 червня 2001 року.

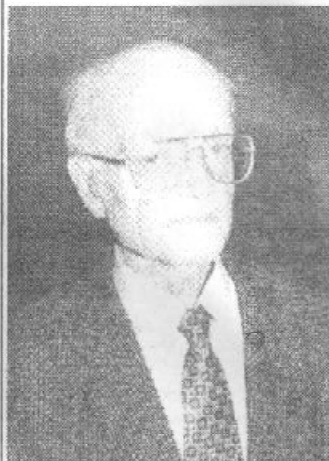
На кафедрі соціальної та практичної психології поряд з досвідченими викладачами працює талановита молодь. З року в рік кафедра поповнюється кращими випускниками нашого університету, і зараз серед викладачів кафедри шість переможців Всеукраїнських олімпіад і конкурсів наукових робіт з психології.

Студенти факультету намагаються не відставати від енергійних викладачів і тому вони створили студентське братство соціально-психологічного факультету, яке працює за такими напрямками: академічний, медіа сектор, культурно-масовий соціальний та спортивний. Головою студентського братства на факультеті є студентка другого курсу Юлія Василенко.

Команда студентів факультету посіла II місце з міні-футболу серед команд університету. Відроджується видавництво викладацько-студентської газети „Шкілка”. Можна з гордістю сказати, що новостворений факультет досить швидко розвивається і зараз є одним з найпрестижніших в Житомирському державному педагогічному університеті імені Івана Франка. І ми впевнено крокуємо в світле майбутнього.

Тетяна Попруга

ЗНАННЯ – ЦЕ СКАРБ, А КЛЮЧ ДО НЬОГО – КНИГА

Леонід
Іванович
Кобзар
подарував на
день
народження
соціально-
психологічно
го
факультету
цінний
подарунок –
власну
бібліотеку.

Кандидат психологічних наук, доцент Леонід Іванович Кобзар. Людина про яку можна говорити і писати багато. Ветеран Великої Вітчизняної війни, учасник бойових дій, інвалід війни I групи по зору. Має багато нагород за бойові і трудові заслуги. У 1954 році закінчив Київський державний педагогічний інститут імені М.Горького (спеціальність „Педагогіка і психологія”). Стаж роботи в педагогічних вузах – 46 років. В Житомирському педагогічному університеті працює з вересня 1971 року. Леонід Іванович був деканом факультету іноземних мов, завідував кафедрою педагогіки і психології. Відмінник народної освіти. Нагороджений медалями А.С.Макаренка та „Ветеран праці”. Має три подяки Міністерства освіти України.

Леонід Іванович – активний учасник художньої самодіяльності, нагороджений медалями й дипломами лауреата багатьох конкурсів та фестивалів народної творчості.

Доцент Л.І.Кобзар глибоко займається науковою роботою. Своїми успіхами в науці йому завдячують чимало знаних і молодих вчених. Л.І.Кобзар має понад 130 наукових публікацій, із них понад 30 методичних розробок, біля 40 статей у журналах та науково-методичних збірниках.

До дня народження соціально-психологічного факультету Л.І.Кобзар зробив великий подарунок: власну бібліотеку, до якої увійшли наукові монографії, збірники періодики, підручники з психології – всього близько 1500 томів унікальних видань. Бібліотека розміщена на кафедрі соціальної та практичної психології в окремих шафах.

Видруковано каталог подарованих книг. На кожній із них поставлено спеціально виготовлений подарунковий екслібрис.

**Леоніде Івановичу, Вам щиро
вдячні викладачі та студенти
соціально-психологічного
факультету.**

Аргентина—Ямайка

„З нами декан! З нами студентське братство! А з ким ти?“ — здається, з таким риторичним закликм наші дівчата йшли і вболівали за наших хлопців. Адже з 22 по 24 вересня в ЖДПУ відбувся офіційний турнір з міні-футболу, в якому взяли участь шість факультетів. Життя на футбольному майданчику вирувало, а факультет знаходився у стані футбольної ейфорії. Скажемо чесно, що команда, в яку входили лише студенти першого курсу,

складалася з професіоналів. Проте великою несподіванкою стало те, що за короткий термін хлопцям вдалося зігратися в єдину команду, що погодиться важливо. Саме тому вони змогли з розгромним рахунком обіграти команду фізико-математичного факультету (9 : 1). А далі команда з доволі привабливою і дещо парасихологічною назвою „Ψ- фактор(Ф)“ вдало зіграла з командою історичного факультету (4 : 1). Нарешті, прийшов день фінальної гри. Декан виконав пробий удар по м'ячу, чи то-пак, ремінісценцію в минуле, коли, напевне, теж полюбляв грати у футбол. І ось свисток. Гра почалась. Так, сили були рівні, але в цій боротьбі, незважаючи на шалену підтримку вболівальників, команда Ψ- фактор (Ф)... програла. Достойно, але... Спрацювало загальне футбольне правило: не забиваєш ти — забивають тобі. Ну що ж, перемагає сильніший. Та все ж Олег Бондарчук, Роман Сидорович, Сергій Барановський, були включені до основного складу футбольної команди ЖДПУ.

Олег Бондарчук

НАШІ НА СЦЕНІ

Ніхто не уявляє день народження без подарунків. І хоча кращим подарунком нашому факультету є його студенти, проте і ці подарунки вирішили зробити факультету свій невеличкий презент. Присвячувався він усім, хто обрав складний, і навіть педантично складний, шлях психолога. Людина, яка ніколи не творила прекрасного, ніколи не зрозуміє красу людської душі. Точно відпрацьована концертна програма, різноманітність номерів плюс тонкий гумор у вигляді психологічного десанту дали своє — зал просто шаленів. І від самого виходу на сцену Богдана Осіпчука з його оригінальною молитвою студентській шарі, і від „Польського танку“. А на завершення концерту глядацьку аудиторію „добив“ гурт „Lions“ з композиціями „Bye-Bye“ та „Якщо поруч ти“. До речі, ці номери представляли наш факультет на гала-концерті фестивалю першокурсників. Проте, на нашу думку, найбільш майстерно і дійсно професійно виступив Петро Грицевич з піснею „Зорепад“, що підтвердили десятки дівчат у залі.

І на цьому все? Так, на цьому, напевне, все — кінець, але кінець лише незначного початку. Тому, ми вважаємо, що студенти соціально-психологічного факультету ще не раз йдуть на сцену актового залу ЖДПУ. А, можливо, і, напевно, не лише на неї. Для когось з них ця сцена стане початком майбутніх зіркових сходжень.

Віктор Кириченко

КВК.МИ ПЕРШІ З КІНЦЯ

Не будемо жалітися ні на короткі строки підготовки до КВК, ні на невизначеність теми. Просто врахуємо попередні помилки і наступного разу втремо всім носа. Чи не так? Зазначимо, що для кожної команди суттєвим недоліком було використання плагіату, і як жартома казав зал „плагіату“. Загалом, хоча ми і зайняли останнє місце, усім сподобався сценічний образ „матриці“ (на фото), та неперевершений виступ гостей з Грузії („Гогія“). Чекаємо на ваші нові та свіжі ідеї. З пропозиціями звертайтеся до представників студентського братства.

Віктор Кириченко

ХРОНІКА ПОДІЙ

28 серпня — створено соціально-психологічний факультет.

1 вересня — Свято першого дзвоника, на якому відбулася посвята першокурсників у студенти.

18 вересня — відбулися загальні збори студентів соціально-психологічного факультету, на яких було обрано раду студентського братства факультету та профспілкове бюро. Головою ради було обрано студентку 22 групи Юлію Василенко; головою профспілкового бюро — студентку 13 групи Тетяну Солоп.

24 вересня — Фінальна гра з міні-футболу на першість університету. Наша команда посіла II місце.

26 вересня — відсвяткували наше професійне свято — День вчителя

10 жовтня — Наші студенти на Фестивалі першокурсників були найкращими.

13 жовтня — виступ на КВК.

16 жовтня — день народження університету, вручення студентських квитків першокурсникам.

17 жовтня — День самоврядування.

24 жовтня — С.М.Коляденко присвоєно звання доцента кафедри соціальної педагогіки і педагогічної майстерності.

3 листопада — відбулася презентація спекурсів з соціальної педагогіки

17 листопада — День студента. Вітаємо усіх студентів з професійним святом!!!

25 листопада — давній друг кафедри соціальної та практичної психології, заслужений діяч мистецтва України Володимир Шинкарук написав слова та музику гімну нашого факультету

26 листопада — проведено урочисту посвяту волонтерів Студентської соціальної служби для молоді.

ВІП'ЯЄМО
 викладачів кафедри
 соціальної та практичної психології
 зі вступом
 до аспірантури кафедри соціальної
 та практичної психології

Ми вами
 пишаємось!

Інна Станіславівна
 Загурська

Наталія Федорівна
 Портницька

Наталія Олександрівна
 Никончук

**Увага,
 КОНКУРС!**

Свобода слова

не лише в Україні, але і на соціально-психологічному факультеті

Оголошується конкурс на найкраще написану статтю. Темі для написання різні: це може бути твоє життя чи життя твоїх друзів. А можливо, ти хочеш поділитися курйозним випадком, що стався у твоєму житті. Нам цікаво, якщо тобі подобається чи не подобається навчання в університеті. А можливо, ти схвилюваний більш глобальними темами? Одним словом, усе, що тебе цікавить, чим ти хотів би поділитися зі своїми друзями, може бути надруковане у газеті „Шкілка”.

Ми чекаємо на ваші повідомлення!!!

Переможці будуть зараховані до журналістського складу нашої газети!!!

Поспішайте, наступний номер уже в роботі!!!

Матеріали приймає головний редактор газети.

**СТУДЕНТСЬКЕ БРАТСТВО.
 НЕ МІФ, А РЕАЛЬНІСТЬ!**

У вересні 2003 року почала свою діяльність загально-студентська організація ЖДПУ „Студентське братство”. У його створенні активну участь взяли студенти другого курсу соціально-психологічного факультету, зокрема Юлія Василенко, студентка 22 групи спеціальності „Практична психологія. Соціальна педагогіка”.

Усі брати і сестри цієї організації будуть активно впливати на всі сторони нашого життя, аж поки не доведуть нас до вигляду цивілізованих людей зразка „homo sapiens”.

Тому з питань організації дозвілля, навчання, спортивних акцій та масових заходів звертатися до них.

Роботу братства ми бачили вже не раз. Спочатку – під час проведення фестивалю „Ало, ми шукаємо таланти”. Активну допомогу „Студентського братства” ми відчули, готуючись до КВК. Доклали вони руку і до святкування дня студентського самоврядування (так, саме святкування, оскільки на нашому факультеті чути було і сміх, і пісні, і сльози за скоєне, але на наступний день). Святкуватимемо разом і День студента

Кожен на собі відчує дію цих братів і сестер по розуму. Ви ще нас не бачили? – Тоді ми йдемо до Вас...

Віктор Кириченко

Вчитель майбутнього

30-31 жовтня 2003 року в стінах ЖДПУ відбулася науково-практична конференція на тему „Формування професійної майстерності вчителя в умовах ступеневої освіти”. На конференції були присутніми ректори педагогічних вузів України, директори педагогічних училищ, шкіл, ліцеїв, гімназій, а також викладачі, аспіранти та студенти навчальних закладів Житомирщини.

Конференцію відкрив ректор ЖДПУ – П.Ю Саух, який плідно працював, протягом усього наукового форуму. Також участь в ній взяв професор, дійсний член Академії педагогічних наук України – І.Д.Бех. Яскраве враження на слухачів професор, академік, директор Інституту педагогіки і психології професійної освіти, І.А.Зязюн, який не лише цікаво та змістовно розкрив тему доповіді: „Естетичні детермінанти професійної майстерності вчителя”, але й показав приклад справжнього ораторського мистецтва.

По закінченню конференції було проведено журналістське опитування серед учасників конференції результати якого красномовно свідчать про те, що проблема, розглянута у виступах достойних світил вітчизняної педагогіки і психології, є достатньо актуальною для розвитку освіти у XXI сторіччі.

Тетяна Кереселідзе
Віктор Кириченко

А ВИ ЗНАЄТЕ ЗВІДКИ ТРОЯНДИ РОСТУТЬ?

На це запитання кожна нормальна людина відповіла б: ну, хоча б із землі. Так, із землі, але перед тим... І пішов процес меліоризації ґрунтового покриву клумб нашого факультету. Завдяки чому наш факультет тепер знають і в обличчя. Ми довго не вірили, що все це буде відбуватися на чолі з деканом. Але, повірте, та ви, напевне, самі це бачили – декан там був. І не просто був, а працював на благо факультету разом з усіма. А що нас згуртовує в єдиний колектив, як не спільна праця? Справжній макаренівський приклад, якому позаздрив би не один педагог.

У цей день ми зрозуміли: РАЗОМ – МИ СИЛА!

Віктор Кириченко

Знайомтесь.

нове обличчя нашої газети

Хочемо познайомити читачів з відповідальними за прочитаний ними вище божевільний сценарій заочної мандрівки, не хвилюйтесь, якщо вам здалося, що ви читаєте прайс однієї з псих лікарень—ВСЕ Нормально про це потурбувався колектив нашої газети. А, до речі, про нього.

Головна відповідальна, яка пропустила крізь очі все до друку: наш головний редактор. Він у нас не багатослівний, тож скажемо за нього: студентка, активістка, спортсменка і просто чарівна дівчина

Тетяна Кереселідзе.

Той, кому ми завдячуємо за просто неперевершені знімки у цьому номері. Взяв фотоапарат перший раз в житті, тому не судіть строго – наш фотокореспондент Олександр Кір'янов.

Без цієї людини газета не мала б такого вигляду. Оператор комп'ютерного набору, мозковий центр, принтер і клавіатура в одній особі –

Віктор Кириченко.

І напевне, якби ми не згадали цю людину, взяли б гріх на душу. Наш продюсер, постійний дописувач, людина, без якої „Шкілка” не існувала б, — Олександр Леонідович Музика.

...А також весь студентсько-викладацький колектив соціально-психологічного факультету.

СЬОГОДНІ ЦЕ ВАЖЛИВІШЕ ЗА РОЗКЛАД

Вперше в університеті, з ініціативи ректора, вводяться спецкурси за вибором

ОРГАНІЗАЦІЯ МАСОВИХ ЗАХОДІВ

Зроби своє дозвілля цікавим! Ти хочеш навчитися змістовно проводити свій вільний час, робити приємне друзям, родичам і просто незнайомим людям? Якщо так – приходь до нас! Ми чекаємо на тебе!

Курс викладає – **Олена Сергіївна Козловець**, методист заочної форми навчання соціально-психологічного факультету.

Спортивний (бальний) танець

Ти не можеш жити без руху? Це правильно, адже рух – це життя. Приходь, і ти навчишся інтегрувати рухи і музику, оволодієш етикетом спілкування, фізично вдосконалишся і поліпшиш своє здоров'я.

Курс викладає – **Валерій Миколайович Борсунівський**, лауреат міжнародних конкурсів.

„Найбільша цінність в житті – свобода. Свобода починається з можливості вибору. Соціально-психологічний факультет є одним з перших в нашому університеті, хто надає студентам можливість вільного вибору.” З такими словами звернувся декан соціально-психологічного факультету до студентів-другокурсників, адже кожен з них може вибрати один з запропонованих практикумів, що будуть викладатися протягом двох років.

Якщо простежити реалії нашого суспільного життя, то в останні роки намітилась тенденція до виходу України на світовий ринок з потужним розумовим потенціалом. На даний час потрібно все вміти але не все робити, а щоб не все робити – потрібно все вміти. Ці слова Олександра Леонідовича Музики стали афоризмом.

Фолк-дизайн

Якщо ти хочеш прикрасити своє життя, навчитись працювати не лише руками, а й головою, цей спецкурс саме для тебе. Ти оволодієш 150 технологіями дизайну та моделювання. Зроби свій вибір! Можливо, ти – справжній дизайнер.

Курс викладає – **Ганна Михайлівна Івченко**, народна майстостиня.

Офіс-менеджмент

На цьому спецкурсі ти вивчиш етикет ділового спілкування, засвоїш особливості роботи з паперами різної складності, навчишся систематизувати та архівувати ділові папери. Сьогодні ділова людина не уявляє себе без знань сучасного діловодства.

Курс викладає – **Аліна Віталіївна Голуб**, старший лаборант кафедри соціальної та практичної психології.

Медіа підтримка освітніх проєктів

Під час проходження спецкурсу ви оволодієте навичками журналістської роботи, навчитесь підбирати матеріал і писати статті на різні теми, проводити пошукову роботу та справжні журналістські розслідування.

Курс викладає – **Анатолій Панасович Онопрійчук**, заступник головного редактора всеукраїнської газети „Житичі”, заслужений журналіст України.

Волонтер

У житті потрібно навчитися приносити користь не лише собі, а й оточуючим. Спецкурс „Волонтер”, спрямований на допомогу людям, які дійсно її потребують. Добро, зроблене людям, повернеться в сто крат.

Курс викладає – **Надія Павлівна Павлик**, аспірантка кафедри соціальної педагогіки і педагогічної майстерності.

НАШ РОЗКЛАД

Ми говоримо не про загальний розклад, існує спеціальний, складений роками студентського життя. А Ви ще з ним не знайомі? Тоді беріть олівець і записуйте!!!

- **ПОНЕДІЛОК.** День, як відомо важкий, тому саме питання про навчання відпадає.
- **ВІВТОРОК.** Саме час відійти від понеділка, тому – не вчимося.
- **СЕРЕДА.** Ну можна повчитися, але трішки, щоб не перевантажити викладача своїми філософськими запитаннями, типу: „А хто ви взагалі такий і що від мене хочете”.
- **ЧЕТВЕР.** Велика організаційна робота покладена на цей день, адже скоро можна їхати до дому. Тому, як ви здогадалися, НЕ ВЧИМОСЬ. Ну що сподобався вам наш розклад? Головне його легко залам'ятати. А! Ледь не забув, П'ЯТНИЦЯ.
- **П'ЯТНИЦЯ.** Половина студентів вже у дома. Тому знову ж таки не вчимося.

До речі, про розклад!

Студентські прикмети

- ☺ „Якщо у студента свербить ліва рука – будуть гроші, скоро час отримати стипендію”.
- ☺ „Якщо у студента свербить права рука – час віддавати гроші, згадайте старі борги”.
- ☺ „Якщо у студента свербить усе тіло – це вже погано, час просто ПОМИТИСЯ”.

3 літопису наших днів

Приходить хворий до лікаря:

- Лікарю, мені вже котрий місяць поспіль сняться щурі.
- Ось вам ліки, негайно випийте і все пройде, вони вас більше турбувати не будуть.
- Лікарю, а можна завтра, бо у них сьогодні фінал.

До психлікарні приїхала комісія і питає у головного лікаря:

- Чому психи бігають у вас по коридорі з кермом від автомобіля.
- Головний лікар, дістаючи із сейфа кермо, каже:
- Поїхали, побачимо!!!

Фото-прикол

Рембо. Засушений вигляд.

Автор: Олександр Кір'янов

І знову конкурс
Найкращий прикольний фотознімок
буде розміщений в нашій газеті.
Рубрика „фото-прикол” Ще один
шанс побачити своє фото у ЗМІ.
Звертайтесь до
Олександра Кір'янова.

- Випуск підготували: головний редактор – Тетяна Кереселідзе; комп'ютерний набір та оформлення – Віктор Кириченко; Олександр Кір'янов – фотокореспондент.

Можливо, ця замальовка скоро стане однією з рубрик нашої газети, час покаже. Просто було б недоречно не поділитися останніми враженнями про перебування студентів, особливо першокурсників, у стінах нашого факультету. Хочемо відмітити, що студенти соціально-психологічного факультету відрізняються від студентів філологічного факультету чи фізико-математичного хоча б тим, що на нас не розповсюджуються загальні студентські закони. Ну, наприклад: від сесії до сесії живуть студенти весело. Наші ж студенти живуть весело завжди, іноді навіть так, що сесії не можуть початися...

ОТОЖ...

РАНОК У ГУРТОЖИТКУ

Він почався як завжди, і хоча дехто думає, що треба встати вранці з тієї ноги, потрібно спочатку взагалі встати на ноги і протриматися у вертикальному положенні хоча б декілька хвилин. Лише після цього можна говорити, що ранок твій почався. Десь за пів години починає відкриватися ліве око (у кого праве). Але я не про це. Студентський ранок в гуртожитку починаєш по-справжньому відчувати лише після першої проведеної тут ночі, коли взагалі важко згадати, що це за місцевість і що вчора було. В цьому випадку на допомогу приїде домашній розсіл. Ось що так смакує по-домашньому. Прийшовши до тями, тобто згадавши хто ти – людина чи студент, варто було б поїсти. Але не нашому студенту, в якого дух колективізму настільки міцний, що він не може дозволити своєму товаришу проспати пари. Якщо ти не спиш вранці, то з якої радості має спати він? Тому так часто можна почути у гуртожитку дійсно нелюдське волювання. ВСТАВАЙ!!! (звісно, воно студентське).

Прийшла пора поглянути правді у вічі, тобто у дзеркало: „Світ мой, зеркальце, скажи...”, пам'ятаєте у Пушкіна. Цього разу його згадувати недоречно. Дзеркало заговорить лише в тому випадку, коли вам поставлять діагноз. А от із фразою „хто на світі всіх миліший” складніше. Адже від учорашнього макіяжу залишилася тільки зачіска „я у мамі...ну, дуже розумна”. Та й обличчя типу „я тебе не знаю, але я тебе побрию” часом жахає. Але, незважаючи ні на що, через кілька хвилин з усього цього має виринути зразок краси, щоб і людей не лякати, і самому не шарахатись.

І останнє, що цікавить студента вранці. Ну, здогадайтесь, що? Гарзд, поки ви ще не дожили до п'ятого курсу, це питання для вас не є актуальним. І хоча нам кажуть, що не хлібом єдиним живе людина, але хліба хочеться, і не тільки його. Саме тому пів гуртожитку сповідує принцип лікувального голодування. І не в силу його чудотворних властивостей, а просто тому, що їсти дійсно нічого. І якщо в холодильнику десь завалаявся невеличкий сухарик зразка '96 року, вважай, що ти – щаслива людина. А якщо десь знайдеться банка тушонки часів музейних експонатів – це просто супер. Ось такі справи!

О, ледве не забули! Для тих, хто не може знайти шлях з гуртожитку до університету, тобто для тих, хто прямує через інший край міста, нагадуємо, що ВСЕ НОРМАЛЬНО.

Таке воно студентське життя!